

7. april 2016
J.nr. 16-0262999

Økonomi og Tilsyn
TS

Tale til samrådsspørgsmål S, T, U, V, og W

- Tale til besvarelse af spørgsmål S-W den 7. april 2016

Samrådsspørgsmål S

Ministeren bedes kommentere den skarpe kritik af Skatteministeriet og SKAT, som Statsrevisorerne udtrykker i ”Beretning om SKATs forvaltning af og Skatteministeriets tilsyn med refusion af udbytteskat”, jf. SAU alm. del – bilag 125.

Samrådsspørgsmål T

Hvilke konsekvenser agter ministeren at drage på baggrund af Statsrevisorerne kritik i ”Beretning om SKATs forvaltning af og Skatteministeriets tilsyn med refusion af udbytteskat”, jf. SAU alm. del – bilag 125?

Samrådsspørgsmål U

Ministeren bedes oplyse, hvorfor SKAT og Skatteministeriet først den 6. august 2015 satte udbetalinger af refusion af udbytteskat i bero, når SKAT langt tidligere modtog oplysninger om formodet svindel, og når SKAT var bekendt med, at antallet af anmodninger og det samlede refusionsbeløb var steget markant, hvilket betød, at SKAT i den mellemliggende periode udbetalte yderligere 3,2 mia. kr. i refusion af udbytteskat.

Samrådsspørgsmål V

Ministeren bedes redegøre for, hvordan det har kunnet lade sig gøre, at SKAT uden lovhjemmel har uddelegeret kontrolbeføjelser og kontrolpligt til banker via bankordningen.

Samrådsspørgsmål W

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor Skatteministeriet ikke har reageret, når ministeriet er blevet gjort opmærksomt på risici med refusion af udbytteskat.

[Indledning]

Indledningsvist vil jeg bemærke, at jeg vil behandle de stillede samrådsspørgsmål under ét. Først kommenterer jeg kritikken i Rigsrevisionens beretning, herunder de specifikke punkter, der er spurgt ind til. Til slut behandler jeg spørgsmålet om, hvilke konsekvenser kritikken skal have.

[Spørgsmål S – generel kommentar til beretningen]

Jeg vil gerne starte med at slå fast, som jeg har gjort ved tidligere lejligheder, at jeg tager denne sag om svindel med refusion af udbytteskat meget alvorligt.

Rigsrevisionens beretning gengiver jo desværre de samme ærgerlige konklusioner, som vi allerede kendte fra Skatteministeriets Interne Revisions

rapport fra september 2015, og som vi kun kan tage til efterretning og lære af.

Derfor har jeg også igangsat en række tiltag i SKAT og i Skatteministeriet for at undgå lignende sager i fremtiden. Dette har jeg redegjort for ved tidligere lejligheder, og man kan også læse om det i detaljer på Skatteministeriets hjemmeside. Derudover bliver partierne bag 'SKAT ud af krisen' gjort bekendt med fremdriften kvartalsvist gennem afrapporteringen til den politiske følgegruppe, hvor der senest er holdt møde den 18. marts 2016.

[Spørgsmål U – stop af udbetalinger den 6. august]

I forhold til hvorfor SKAT ikke stoppede udbetalingerne før den 6. august, har jeg fået oplyst, at der først på dette tidspunkt var tilstrækkeligt grundlag for at stoppe udbetalingerne. Desværre

er de nærmere detaljer om forløbet hen over sommeren 2015 underlagt fortrolighed af hensyn til den verserende efterforskning.

Mit udgangspunkt er naturligvis, at alt skal lægges åbent frem. Det var derfor, jeg allerede i efteråret bad Skatteministeriets interne revision om at igangsætte en kulegravning af sagen, ligesom jeg også bød Rigsrevisionens undersøgelse velkommen. Og derudover synes jeg også, at der generelt har været gjort meget for at sikre et højt og aktuelt oplysningsniveau hos Folketinget om sagen.

Når det er sagt, så er der simpelthen detaljer i det forløb, som der her spørges ind til, som jeg ikke kan lægge frem på nuværende tidspunkt. Bagmandspolitiet har tydeligt tilkendegivet, at det ville være ødelæggende for den verserende efter-

forskning. Det fremgår også af det notat fra Statsadvokaten, som blev sendt til Skatteudvalget sammen med svaret på SAU alm. del spørgsmål 270 før påske.

Det, jeg kan sige, er, at SKAT hen over sommeren 2015 fik oplysninger om mulig svindel med refusion af udbytteskat. SKAT har oplyst, at det indledningsvist ikke var muligt ud fra oplysningerne og søgningerne i SKATs systemer at be- eller afkræfte, om der skulle være foregået svindel med refusion af udbytteskat.

SKAT modtager dagligt henvendelser og anmeldelser, som det er nødvendigt at bekræfte rigtigheden af, før man reagerer. Samtidig er SKAT efter loven forpligtet til at udbetale for meget indbetalt udbytteskat. Det fornødne grundlag skal

derfor være til stede, inden man sætter alle udbetalinger i bero.

Det er klart, at med den viden, vi har i dag, burde udbetalingerne have været stoppet langt tidligere. Jeg er da også helt overbevist om, at man ville have reageret omgående, hvis man i SKAT eller i Skatteministeriet havde været klar over, at der i dette omfang blev svindlet med refusion af udbytteskat.

[Spørgsmål V – hjemmel til bankordningen]

I forhold til spørgsmålet om, hvordan SKAT har kunnet indgå aftaler med bankerne, når den fornødne retlige ramme ikke har været til stede, kan jeg oplyse, at der er hjemmel til at indgå aftaler med fx private banker, om at de på vegne af aktionærer anmoder om refusion af udbytteskat.

Aftalerne med bankerne fra 2006, 2007 og 2008 blev indgået bl.a. for at smidiggøre administrationen af refusionen af udbytteskat til udlandet. SKAT har oplyst, at ca. 65 pct. af samtlige anmodninger om refusion af udbytteskat skete via bankordningen.

SKAT fik ved udformning af aftalerne ikke tilstrækkeligt sikret, at SKAT modtog den nødvendige dokumentation for, at banken repræsenterede udbyttmodtageren. Herudover hæftede bankerne ifølge aftalerne for uretmæssige refusioner af kildeskat, hvilket kunne tolkes sådan, at SKAT reelt havde delegeret sine kontrolbeføjelser til bankerne.

SKAT's efterfølgende vurdering i september 2015 var, som det fremgår af Rigsrevisionens beretning, at bankordningen ikke kunne anses for at

udgøre en fornøden retlig ramme for refusion af udbytteskat.

Som jeg også har redegjort for ved tidligere lejligheder, har en nærmere vurdering således ført til, at den eksisterende ordning er blevet opsagt. Som nævnt, kunne det tidligere svar om sagen dog med fordel have været mere præcist. Det vil jeg godt endnu en gang beklage over for Folketinget og over for Folketingets Skatteudvalg.

[Spørgsmål W – reaktion på risici]

I forhold til spørgsmålet om, hvorfor Skatteministeriet ikke har reageret på påpegede risici på området, forstår jeg det sådan, at der faktisk har været reageret på flere af de indikationer, som fremgår af figur 9 i Rigsrevisionens beretning. Jeg vil derfor tillade mig kort at gennemgå dem:

For så vidt angår 1. indikation, altså rapporten af Skatteministeriets interne revision fra 2010, som var bestilt af departementet, blev der fulgt op med lovgivningsinitiativer om fristharmonisering ved indberetning og angivelse af udbytter.

For så vidt angår 2. og 3. indikation, altså henvendelserne fra en medarbejder i SKAT, blev der reageret med genindførelse af en særlig ordning om nettoindeholdelse til hovedaktionærer og gennem generel faglig understøttelse i den forbindelse.

Den 4. indikation, dvs. rapporten fra Skatteministeriets interne revision fra 2013, bidrog sammen med en lang række andre revisionsrapporter mv. til et billede af, at der var et større strukturelt problem med betalings- og regnskabsorganisationen i SKAT. Og her har Skatteministeriet gjort

ganske meget for at løse problemerne, bl.a. gennem en omfattende analyse af regnskabs- og betalingsområdet, som blev igangsat i 2014.

Den 5. indikation var Rigsrevisionens revision af Skatteministeriets regnskaber for 2012, som bl.a. indeholdt en kort opsummering af Intern Revisions rapport fra 2013, dvs. 4. indikation. Som jeg har fået det oplyst, fremgik det imidlertid ikke af denne opsummering, at der var risiko for uretmæssig refusion af udbytteskat.

6. og 7. indikation var ikke specifikt møntet på udbytteområdet, men pegede begge på, at der generelt var lav fremdrift i SKATs implementering af mange af de handleplaner, der var udarbejdet i forbindelse med forskellige revisioner af SKAT. På den baggrund blev der i Skatteministeriets Interne Revision etableret en database over

revisionsrapporter fra Rigsrevisionen og Intern Revision med henblik på at sikre tæt og løbende opfølgning.

Den 8. indikation var en såkaldt early warning om aktieudlån. Der blev udarbejdet en vurdering og svaret på den pågældende early warning i overensstemmelse med Skatteministeriets retningslinjer. Svaret er i øvrigt offentliggjort i forbindelse med ”SKAT ud af krisen” og oversendt til Skatteudvalget.

Den 9. og sidste indikation handler om de udefrakommende oplysninger om mulig svindel. Disse oplysninger indgik alene til SKAT og var derfor ikke en indikation, som Skatteministeriet havde grundlag for at reagere på.

Vi kan altså se, at der har været reageret på en række af de indikationer, som fremgår af Rigsrevisionens beretning. Desværre gav disse løbende indikationer ikke grundlag for at reagere i det omfang, som den nuværende viden om området uden tvivl ville – og burde – have givet anledning til. Man kan selvfølgelig også spørge, om der efter omstændighederne har været reageret i tilstrækkeligt omfang fra Skatteministeriets side. Jeg kan konstatere, at Rigsrevisionen ikke mener, at det er tilfældet i den konkrete sag, og det tager vi naturligvis til efterretning.

Blandt andet derfor har jeg iværksat en række initiativer med henblik på at styrke både SKATs forvaltning og departementets tilsyn med SKAT. Der er således en anerkendelse i Skatteministeriet af, at der også er behov for at styrke departementets overordnede tilsyn med SKAT.

[Spørgsmål T – konsekvenser af sagen]

Omtalte sag er jo, som jeg tidligere har udtalt, en lige dele sørgelig og alvorlig affære. Og naturligvis skal det have konsekvenser.

I den forbindelse kan man vælge at lægge fokus bagud på årsager og ansvar, eller fremad på hvordan vi retter op på de problematiske forhold. Jeg vælger det sidste.

Som jeg ser det, er den vigtigste opgave for mig at sikre, at noget tilsvarende ikke sker igen. Derfor tog jeg allerede i efteråret initiativ til at styrke udbytteområdet markant.

Blandt andet blev udbytteområdet tilført 50 nye årsværk, og sagsbehandlingen af alle eksisterende

og fremtidige refusionsanmodninger blev centraliseret i en ny enhed.

For at styrke kontrollen med refusionsanmodninger er der desuden oprettet en task force i SKAT, som skal gennemføre målrettet kontrol af de mange refusionsanmodninger og foretage analyser af området for på den måde at styrke sagsbehandlingen i den nyoprettede enhed, som står for udbetalingerne.

Går vi lidt ud over udbytteområdet alene, er SKAT også i færd med at etablere en antisvindelehed, som skal sikre, at SKAT fremover er på forkant med nye typer af svindel, ligesom en ny overvågnings- og analyseenhed fremadrettet skal monitorere alle typer af udbetalinger i SKAT.

Som sagt bliver partierne bag 'SKAT' ud af krisen' gjort bekendt med fremdriften i disse og andre initiativer kvartalsvist gennem afrapporteringen til den politiske følgegruppe.

I forhold til de personalemæssige konsekvenser, mener jeg, som jeg også har sagt tidligere, at det var den rette beslutning, at SKAT i efteråret valgte at hjemsende en række chefer. Jeg kan derudover konstatere, at SKAT for nylig har valgt at indlede tjenstlige forhør med henblik på at få afsluttet sagen.

[Afslutning]

Afslutningsvis vil jeg blot gentage, at jeg tager denne sag meget alvorligt, og det er altafgørende, at vi sikrer os mod lignende sager i fremtiden. Det har der været arbejdet hårdt på både i depar-

tementet og i SKAT siden efteråret 2015, og det er dér, jeg vil lægge min energi.

Det er dog nogle store og grundlæggende udfordringer, SKAT står over for, og det vigtigt, at der er arbejdsro til at få rettet op på dem. Derfor er jeg også glad for, at der fortsat er bred opbakning i Folketinget til planen 'SKAT ud af krisen'.

Tak for ordet.